

« zurück blättern vor »

SZYNKA subst. f., ab 1643; ‘hinterer Teil einer Schweinehälfte; Aufschnitt aus diesem Teil’ – ‘tylna część półtuszy wieprzowej; wędlina z tej części’: (1691) 1907 Pot.Ogr.Fr.2 82 *Wół wisi, wieprze kolq, zwierzyiny i szynki Żeby na stole były.* o 1779–1780 Kluk Zw. 1 290, L *Szynki, uda wieprzowe przyprawione i uwędzone.* o (1778–1784) 1829 Kras.Sat. 74, DOR *Pan Wojciech, co się bardzo niestrawności boi, po szynce, cośmy jedli, trochę wina radzi.* o 1782–1783 Dykc.G., L *[[Szynka]] – Sławne szynki Westfalfkie.* o (1852) 1871 Korz.J.Tad. 145, DOR *Smarował chleb masłem i przykładając go plasterkami szynki, tak spożywał.* o [LBel.] (1905) 1922 Zap.G.Modl. 77, DOR *W masarniach, na wystawach, w zieloności bukszpanu i leciuchnych jak koronka traw – toną olbrzymie szynki natykane goździkami.* – CN, TR, L, SWIL, SW, DOR. ◇ **Etym:** mnd. *schenke, schinke* subst. f., ‘Oberschenkel von Schlachttieren, bes. Hinterkeule des Schweins’, GRI. ◇ **Konk:** *kump, kap* subst. m., bel. seit 1588, SPXVI, zuerst geb. L. ↑*szoldra*. ◇ **Komp:** *szynkodrap* subst. m., ‘Maus, die den Schinken verdirbt’, bel. seit vor 1812, L, zuerst geb. L. ◇ **Der:** *szyneczka* subst. f., (1925) 1950 Żer.Przedw. 147, DOR, zuerst geb. SW.

« zurück blättern vor »